

Varia

- **Js e2-e7 winnend?**
- **Via Espagna**
- **Ik ben verslaafd aan het denken**
- **Het fenomeen Lammers**
- **de Doorbraak**
- **The shadow of Bobby Fischer**
- **Haal ik de norm**
- **Kecsekemet 1927**
- **Lasker V**
- **Naarden Carroussel**
- **Rating zoi**
- **Ledenlijst Overschie**

'Is e2-e7 winnend? Ja!'

In de zesde ronde van de bedrijfsschaakcompetitie won ik mijn partij aan bord 2 al vertegenwoordiger van MeesPierson. Wij moesten aantreden tegen Bidoc Chess-2, een onbestemde werkgever. De meeste "werknemers" blijken heel weinig te weten van hun "werk" en de "gever" daarvan. Het schijnt een bijbels documentatiecentrum te zijn maar wat Chess met de bijbel te maken heeft ...? Nu was het maar het tweede team want het eerste was uitgerust met louter topspelers uit de Rotterdamse regio: zoals Nathanaël Spaan, Kampioen van de RSB en natuurlijk een heel fraaie bijbelse naam. Bidoc Chess-1 werd dan ook Bedrijfskampioen 1996/97.

In de bedrijfsschaakcompetitie nemen zoals gebruikelijk vele SGO-spelers deel. In het verleden was er onder andere een roemrucht team van Justitie met als drijvende krachten Dick Liefhebber en John Geldhof. Er namen dit jaar acht leden van SGO deel aan de bedrijfsschaakcompetitie, t.w.:

E. Davids	Nedlloyd-3 (invaller)	0	uit	1
M. Degeling	MeesPierson	4	uit	7
J.L. Doornheim	PTT-Post Rotterdam	5½	uit	6 !!!
P.W.A. Egge	Nedlloyd-1	3	uit	6
A. Everwijn	Nedlloyd-1	2	uit	6
J.W. Gijswijt	PTT-Post Rotterdam	2½	uit	3
D.M. Heijmans	Bidoc Chess-2	2½	uit	5
I.D. de Kimpe	Nedlloyd-1	3	uit	6

Graag wék ik iedereen op voor het volgend seizoen eens bij zijn werkgever na te gaan of er niet een viertal is samen te stellen. Met de invallersbepalingen wordt (te) soepel omgegaan en de sfeer is altijd heerlijk ontspannend, echt een gezellig avondje schaken in en met een kring van vrienden. Daarnaast wordt ook de K.O.-Competitie in dezelfde zaal en op dezelfde spelavonden afgewerkt: dus een goede gelegenheid een kijkje te nemen bij de topschakers uit de regio. Zien wij volgend seizoen meer Overschie-spelers, ik hoop het van harte.

Wit M. Degeling (1853)
 Zwart A. Zonne (1826)
 Plaats Europoint 12 maart 1997
 Opening Svesnikov
 Tempo 35 zetten in 90 minuten

1. e2-e4 c7-c5
 2. Pg1-f3 Pb8-c6
 3. d2-d4 c5xd4
 4. Pf3xd4 Pg8-f6
 5. Pb1-c3 e7-e5

Hier staat wit voor een belangrijke splitsing. Na 8. Lxf6 mag zwart niet met de dame slaan wegens 9. Pc7+ en kwaliteitsverlies. Dat betekent een verzwakking van de zwarte koningsvleugel. Toch schijnt direct 8. Pa3 nauwkeuriger te zijn omdat wit dan na 8. ... d5; 9. Pxd5. Lxa3; 10. bxa3. Da5+ beschikt over het antwoord 11. Ld2. Maar ik kende de variant met 8. Lxf6 iets minder slecht dus ligt het voor de hand dat ik vervolgde met:

8. Lg5xf6 g7xf6
 9. Pb5-a3 f7-f5 88

Alarmfase-1.

Deze opmars nodigt uit tot de Svesnikov en dat is altijd een moment om je in te stellen op de tamelijke scherpe varianten die hieruit voortvloeien.

6. Pd4-b5 d7-d6

Op 6. ... h6 of direct 6. ... a6 speelt wit 7. Pd6+.
 Lxd6; 8. Dxd6, De7; 9. Pb5 met voordeel.

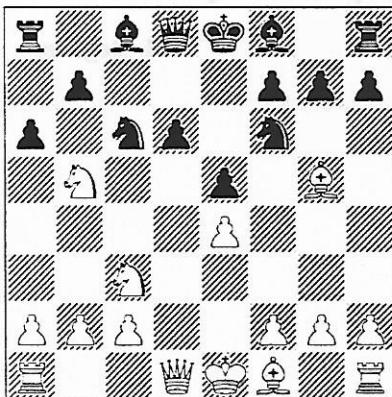
7. Lc1-g5 a7-a6

Zie voor 9. ... d5 het commentaar bij de 7e zet. Met dat pionoffer wikkelt zwart, aldus mijn theorieboek (uit 1978 dus let op, ik ben misschien niet geheel "bij de tijd"), af naar een stelling met ongeveer gelijke kansen.

Met 9. ... f5 probeert zwart zijn controle over het centrum te herstellen maar dat is met grote gevaren verbonden. Dat zelfde boek geeft aan: 10. Dh5, d5! 11. 0-0-0! Lxa3; 12. bxa3, Pd4; 13. Dh6! Tf8! 14. exd5, Da5; 15. Dd6, f6; 16. Db4 en wit èn een pluspion èn goede aanvalskansen.

10. Dd1-h5 86 Th8-g8 ? 50?

Zwart, die zich onlangs op de bestudering van de Svesnikov heeft gestort (zou de serie artikelen van John van der Wiel in Schaaknieuws daar iets mee te maken hebben?) herinnerde zich plotseling dat 8. Pa3 nauwkeuriger was maar kon zich maar niet herinneren waarom. Hij zocht naar de weerlegging van het "foute" 8. Lxf6 en kon het niet vinden. Daarbij maakte hij m.i. twee fouten: hij begon een zet te laat naar de weerlegging te zoeken en hij besteedde daar veel te veel tijd aan. Als je zoveel tijd investeert dan moet het wel een héél voordelige variant opleveren, nietwaar Taco? De geïnvesteerde tijd gaat hem nog opbreken en dan vindt hij ook nog

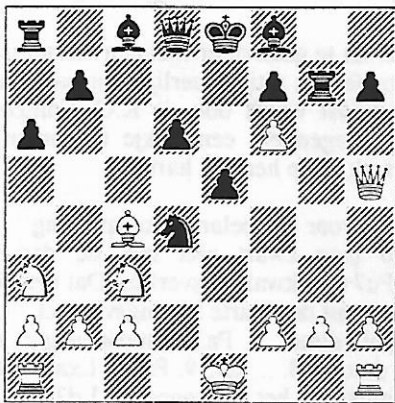

een zet die, denk ik, niet de beste is.

Toen ik de tegenstander in een latere ronde opnieuw ontmoette suggereerde hij hier 10. ... b5. Maar ik betwijfel of dat zijn problemen kan oplossen. Los van het offer 11. Pxf5, axb5: 12. Lb5 is ook "gewoon" 11. Pd5, Le6: 12. Ld3, Lg7: 13. c3 goed speelbaar. Wit oefent een sterke druk uit op de zwarte konings-veste en dat vergt heel nauwkeurig spel van zwart.

Wanneer je tegenstander zolang heeft nagedacht (en je moe bent van het vele slenteren) ga je natuurlijk wel even rustig kijken waar die op heeft zitten broeden. Maar je geeft natuurlijk ook niet weer het cadeautje-in-tijd helemaal terug. Daarom na acht minuten turen:

11. Lf1-c4 78 Tg8-g7 45
 12. exf5 60 Pc6-d4 36
 13. f5-f6

13. Dd8xf6
 14. Pc3-d5 Df6-d8
 15. c2-c3 ...

Beter is direct 15. Pe3, dat voorkomt wat narigheid door de controle over zowel c2 als g4.

15. ... Lc8-g4 23

Alarmfase-2.

Dit had ik helemaal over het hoofd gezien. Was hij daar al die tijd mee bezig geweest? Mijn dame te vangen? Maar zijn de mazen van dat vangnet wel fijn genoeg? Eerst maar even luchthappen op h6.

16. Dh5-h6 Tg7-g6
 17. Dh6xh7 47 ...

Ik zag niet helemaal in hoe het mis moest gaan en De3 of Dd2 leken nu ook niet bepaald aantrekkelijk wegens Lh6. Daarop kan wit zich en zijn dame misschien nog net redden met f4. Bovendien wordt de druk tegen f7 opgevoerd en luidt ons motto niet: "We hakken op f7 ...". Dan moet je er toch minstens een stuk naar laten kijken.

17. ... Pd4-c6

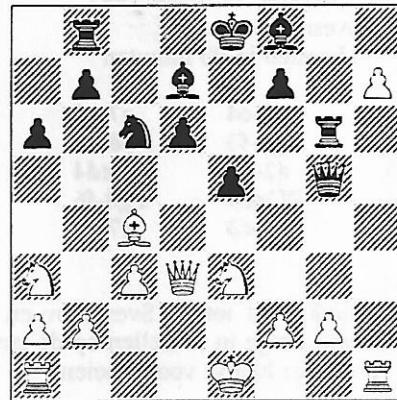
Deze terugtocht is in ieder geval niet goed maar met nog 20 minuten voor 18 zetten valt het niet mee rustig te blijven. Was zwart bang voor 17. ... Th6: 18. De4 en er staan twee stukken in. Maar hoe zit het na 18. ... Lf5?

18. Pd5-e3 38 Tg6-g7 17
 19. Dh7-d3 Lg4-d7

En dan begint nu één van die wonderlijke manoeuvres die zo'n partij pas het vermelden waard maken. Ik denk aan de lange rokade maar wil eerst Dg5 verhinderen.

20. h2-h4 ! Ta8-b8

Nu is lang rokeren natuurlijk weer minder aantrekkelijk zodat de aandacht verschuift naar de h-lijn.

De uitroeptekens zijn er niet om het sublieme van de zet te benadrukken maar om het bizarre van de manoeuvre. Er zal vaker een run met de h-pion zijn uitgevoerd maar zelden toch op een bord vol met stukken!

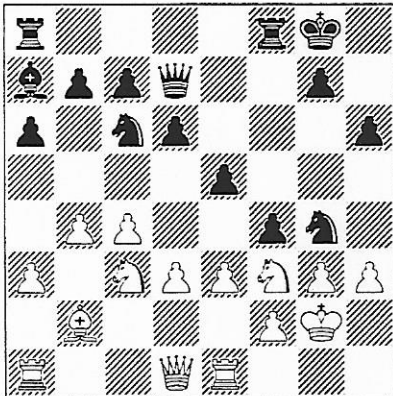
M. Degeling

* - * - *

'Viva España!'

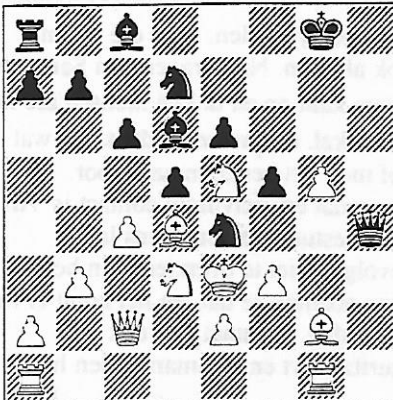
De zon, lekker warm, wat wil je nog meer. Toch zijn er mensen die de warmte ontluchten, kijk maar eens naar Araque, maar zelfs hij was in july en augustus naar Valencia afgereisd, om aldaar te kijken hoe de sinasappelbomen er bij stonden en heus alleen daarvoor moest hij niet, want dat had ik hem ook kunnen vertellen. Nee, die warmte trekt, de blauwe zee lokt, heus waar, vraag ook maar aan de Vos, die komt er ook al jaren. Niet vragen aan Sam, die komt nóóóóóóiiiiit! in Spanje, vroeger wel in Oosterrijk, maar dat is toch een andere kant op en ik ken mensen die in Oosterrijk zijn geweest, maar een zwembroekje hadden ze nooit bij zich, en een snorkel, dat weten ze daar niet wat het is. Nee, geef mij maar zon en strand en pas daarna 'Bar Jordy'. Vakantie of niet, het besturen gaat voor. Tussen de woning van de Greeve en Pineda te Spanje is een directe verbinding, zodat er veelvuldig contact is. Als er soms nog leden een huis willen kopen, zonder gevaar voor maatregelen van het bestuur, ga eerst eens langs Ronald Verbeek en Ruytenberg en laat U voorlichten, doe het, anders zijn de gevolgen niet te overzien. (In het geheim Ssssstttttt!! Ze zijn bezig het bestuur te ondermijnen, onder druk zetten noemen ze dat, en het komt er in het kort dan ook op neer dat een paar bestuursleden weer gewone leden moeten worden, het staat dan ook welliswaar nog niet op Internet, maar circuleert reeds in de wandelgangen. Mauritz Ruyt en Pimman willen het openbaar maken maar de meningen zijn nog te verdeeld.....)

Zo nu genoeg gezwetst. Mijn vrouw reed in haar Rolls richting Bar Jordy en ik moest snel lopen om haar bij te houden. Moet dat nu zo hard? vroeg ik. Als jij wil gaan schaken, kan ik je zelfs op het hardst niet bijhouden, heb je geen zin in schaken ?? Nu dat kan nog wel, het is nog vroeg, half vijf, een mooie tijd voor een leuke pot. Mijn vrouw bestelde cola en ik een pils. Wij zaten op het terrasje en binnen zaten ze te schaken zoals altijd bij een hard staande T.V. Ik stond op en wilde naar binnen lopen, mijn vrouw zei, over een uur ga ik weg hoor. Ik ga dan met je mee, zo vast als zeker. Tien minuten later zat ik achter de zwarte stukken en heus waar, er werd voorzichtig geschoven. Die Spanjarden tegen elkaar, spelen tien partijen in een uur, maar tegen mij!! Ik keek op mijn klokje en dacht, over vijf minuten wil mijn vrouw met haar Rolls weg, ik moet echt opschieten. Hij deed zijn zet, ik keek naar buiten en zag dat mijn vrouw aanstalte maakte om weg te gaan, ik riep " ik kom zo " gaf mijn tegenstander een hand en lachte, morgen kom ik terug, kijk er maar naar en vind de winnende zet.

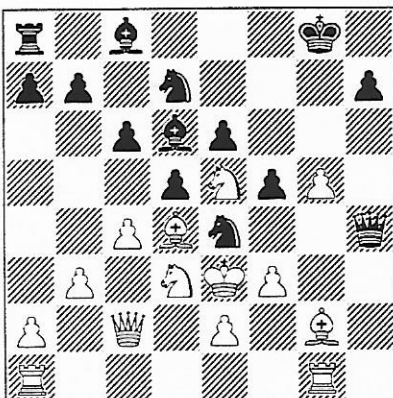
De volgende dag was het wat regenachtig en daarom werd de Rolls achter in de opel gezet en toerde wij naar Tordera alwaar een groot winkelbedrijf vergelijkbaar met de Bijenkorf is gevestigd. Wij vermaakten ons kostelijk en het was zeker 3 uur later alvorens wij de terugreis richting Pineda aanvaardden. Zullen wij eens informeren of er al iets gevonden is van de gestolen spullen? vroeg mijn vrouw. Oke, wij reden langs de Gardia Civil en JA hoor, er was niets gevonden. Wij dronken koffie bij onze vrienden en daar hoorde wij, dat de heren Sinterklaas en Pieterman in een uur tijd, voor 1600 gulden op de visa kaart hadden gekocht, daarna kon het niet meer, de kaart was geblokkeerd. Maar er zijn nog ernstige dingen in het leven. De dag daarop wandelde ik en reed mijn vrouw (met de Rolls) naar 'Bar Jordy'. Ze hadden mij gisteren verwacht, ze hadden een nieuwe tegenstander voor mij, die had gisteren wel drie uur zitten wachten en nu was hij er niet. Jongens niet treuren zei ik, kom op. Ik zat al achter de stukken te wachten, toen de "Visser" van de barkruk zakte en tegen over mij ging zitten. Er werd getost, ik had zwart en het spel begon. Het was een aanvallende partij waarbij ik een toren offerde voor een pion. Zeker acht mannen stonden rond ons. Kijk goed, zei ik. Ik ga naar huis. Ze wilden me eigenlijk niet laten gaan, een toren achter en een gevaarlijke pion op g4. Heus mannen in vijf zetten mat, ik betaalde en vertrok met mijn

vrouw. negen mannen turend achter latend op een stelling. waar van zij dachten: 'Wij winnen!'

De volgende dag werd er bij 'Bar Jordy' niet meer gesproken over de partij van de dag er voor. Ze hadden nu versterking en hoe. ga er maar voor zitten:

Ik startte met wit en kwam moeilijk uit de opening en kreeg (dat dacht ik tenminste) een toren winst. Kijk maar eens goed naar de stelling.

Zwart aan zet.

Nu stond mijn tegenstander op en gaf mij een hand . ik dacht hij geef op. maar hij lachte en deed zijn duim naar beneden. Ik keek nogmaals naar mijn stelling. en nu hoorde ik bij de bar lachen .

Inderdaad in 5 zetten mat! Om te huilen!

Mijn vrouw grinnikte toen ze met haar Rolls terug naar het appartement reed. zo. dat was nu eens een koekje van eigen deeg.

Frits Montana.

'Ik ben verslaafd aan denken !!'

Op een koude maandagavond togen 2 redactieleden richting Overschie om aldaar Walter Teunisse aan een geducht vragenvuur te onderwerpen. Reden voor dit interview was onder andere de bundel met gedichten die Walter onlangs heeft uitgebracht. Wij waren zeer benieuwd naar de diepere gedachten van Walter, met name die over het schaakspel!

Belangrijk vind ik dat je met de juiste instelling aan een partij begint: ik heb vorig jaar een partij tegen meneer Ton gespeeld waarbij ik achter het bord ging zitten met de gedachte: Die gaat er vanaf !! Tot mijn stomme verbazing stond ik na zo'n 15 zetten een stuk achter en wat ik ook probeerde, ik kon de partij niet redden. Hetzelfde overkwam mijn broer in zijn partij tegen mij: hij zal gedacht hebben "Walter heeft zeven jaar niet geschaakt, daar moet ik van winnen". Met als gevolg dat ik de partij won!

Hoe ben je met schaken in aanraking gekomen ?

Ik kom uit een vrij groot gezin waar je in de loop van de tijd alle spelletjes wel leert spelen. Stratego, dammen en natuurlijk ook schaken. Van de opbouw van een schaakpartij wisten we echter helemaal niets, we begonnen meestal met a4 etc. Toen kwam ik dus in buurthuis Landzicht en daar werkte toentertijd ene Ronald Ruytenberg en op de een of andere manier kwam het gesprek over schaken. Goh, zei die, zullen we een potje BLIND schaken ?

Ik dacht, die goser is gek, doet ie een blinddoek voor of zo ? Ik was toen 14 of 15 jaar, hij legde uit hoe de notatie werkt en na 20.30 zetten had ik die partij verloren. Dat heeft geweldig veel indruk op me gemaakt. Ronald heeft daarna wat eenvoudige zaken uitgelegd en me gestimuleerd om naar een club te gaan. Thuis heb ik de spelregels geleerd, maar het spel ben ik pas echt gaan spelen toen ik op de club ging spelen. Een echte studiebol ben ik nooit geworden, ik leer het spel vooral in de praktijk. Bijvoorbeeld in het Frans speel ik na e4.e6.d4.d5.e5.c5 en na Pc6 speel ik c4. Dat rijtje vind ik wel leuk staan. Het enige boek dat ik heb is 'Openingsfouten en fitnesses' van van der Tak, dat ik een keer in de stad gekocht heb. Ik haal ook wel veel ideeën uit SchaakMagazine, zoals bijvoorbeeld laatst over Kotov-Euwe. Volgens de puntentelling zou ik een prestatierating van 1900-2000 hebben gehaald. Laatst heb ik een boek van Timman geleend uit de bibliotheek waarbij ik de mens Timman interessanter vind dan wat ie op schaakgebied presteert.

Ho,ho Waarom vind je de mens Timman interessanter dan zij schaken ?

Die man heeft een bepaald mystiek om zich heen hangen, een bepaalde geheimzinnigheid. Waarom hij dat heeft weet ik niet. Ik heb het idee dat als iemand hem interviewt hij er met zijn gedachten niet bij is; dan denk man, waar zit je met je kop ? Hij maakt ook wel eens bepaalde zetje's dat je denkt: hij zit met z'n gedachten heel ergens anders.

Het is de hand die de zet doet, maar waar komt het vandaan ??

Hij praat heel eerlijk over emotionaliteit en psychisch in elkaar zakken, hij zegt gewoon wat ie voelt, wat ie ervaart en dat zie je bij weinig andere topsporters. Ik vind het knap dat Timman zich kwetsbaar opstelt.

Zijn er nog meer bekende schakers die je aanspreken ?

Donner.

Dat zit zo: verleden jaar, op een vrijdagavond, hoorde ik mensen praten over Donner. Waarop ik vroeg: "Wie is Donner ?" en Sam Oosthoek zich verschrikt omdraaide en zei: "Heb jij nog nooit van Donner gehoord ?? Een beroemde Nederlandse schaker, grootmeester, ik heb nog eens remise tegen hem gespeeld" De woensdag daarop was er een documentaire over Donner op TV. Ik kan het wel waarderen zoals Donner ongezoeten en sarcastisch kritiek op alles en iedereen levert. Dat komt waarschijnlijk omdat ik er zelf ook niet van houdt om ergens omheen te draaien: ik ga altijd recht op de man af, zo schaak ik ook !

(Het interview ging hier compleet de verkeerde kant op omdat de heren schakers uitgebreid over Donner van gedachten wisselden.)

Even terug naar je eigen schaken; hoe is je carrière verder gegaan ?

Ik heb vanaf 1989 een tijd bij Overschie gespeeld, dat ging eigenlijk best wel goed totdat ik tijdens een partij werd weggeroepen. Dat kan ik me nog erg goed herinneren (ik speelde tegen Kalkman); het was 12 maart, die nacht overleed mijn aanstaande schoonvader. Dat was een geweldige klap voor mij, die nog lang nawerkte.

Door allerlei privezaken die hier niet van belang zijn ben ik de jaren daarna niet aan schaken toegekomen. Onderling speelde ik wel eens met vrienden, die ik dan à la Ruytenberg te grazen nam. Op een vrijdagavond besloten we om eens op de club te gaan kijken; sindsdien ben ik weer actief aan het schaken !

Waarom schaak je ?

Daar is maar een antwoord op mogelijk:

Ik ben verslaafd aan denken !

Denken, gewoon puur denken. Nou is schaken wel weer een andere manier van denken. Maar ook denken op zich, wat ik dus ook herken in mijn gedichten of als ik oude geschriften van Plato of Aristoteles lees.

Wat vind je het leuke aan de club?

Ten eerste vind ik het rokers gedeelte een stuk gezelliger dan het niet rokers gedeelte. Het is daar wat knusser. Ik ben ook altijd heel vroeg al op de club. De sfeer op de club is gewoon fijn, dat trekt me wel. Ik vind het ook leuk dat de 'grote jongens' (zoals Brandenburg) aan mijn bord komen en naar mijn partij kijken. Aanwijzingen van betere spelers helpen me om objectiever naar mijn stelling te kijken.

Is winnen belangrijk?

Nee, winnen is niet belangrijk. Een goede partij spelen vind ik belangrijk. Verliezen is niet belangrijk. Ik wil niet van mezelf verliezen. Als ik een blunder maak, een stuk weggeef, dat haat ik het meeste. Maar, zoals onlangs in een partij tegen Brugge, verloor ik van een Belg, omdat hij net iets meer zag dan ik, dat vind ik een prachtige manier van verliezen.

Speel je tegen het bord of tegen je tegenstander?

Niemand kan mij uit mijn concentratie halen, behalve meneer Kalkman.

Op zich maakt het niet uit wie tegenover mij zit maar het valt wel op als je tegenstander een slechte zet doet en van kleur verschiet.

Ik haal geen extra motivatie als ik tegen een bepaald iemand speel. Ik probeer altijd open en onbevangen achter het bord te gaan zitten. Ik ben een intuïtief schaker. Ik probeer wel door te rekenen, maar speel toch vooral op gevoel.

Wat vind je van het clubblad?

Dat is overzichtelijk en goed. Het is niet nodig om daar nog dingen in te veranderen. (de redactie knikt instemmend) Er zouden eigenlijk wel wat meer partijen in moeten van minder sterke spelers.

Hoe ben je ertoe gekomen om een gedichtenbundel uit te geven ?

Aanvankelijk was het niet eens de bedoeling om een bundel uit te brengen, daar had ik ze niet voor geschreven.

Ik heb 2 keer meegedaan aan een talentenjacht in Musica, 2 keer derde geworden.

Maar vanaf de eerste keer steeds allerlei gedachten op papier gezet. Ik begon toen met een soort zoektocht: hoe zit het nu ? "Is er nu wel of niet een god ?" Samen met mijn vriendin ben ik hierover na gaan denken. We hebben zeer bewust naast de 'bekende' religies gezocht: spiritisme, tarot enzovoort.

Een aantal seance's hebben op ons een diepe indruk gemaakt. Zo zijn we erachter gekomen dat je alleen door onderzoeken, de sprong in het duister, jezelf leert kennen. Dat is ons de afgelopen drie jaar gelukt, of eigenlijk meer overkomen. Als gevolg van al deze onderzoeken kan ik ook nu nog steeds niet zeggen dat ik een bepaald geloof heb. De beste omschrijving is spiritualist.

Ik geloof niet zozeer in DE WAARHEID maar wel in mijn waarheid.

En dat vind je terug in mijn gedichtenbundel.

Ik heb ook wel eens een gedichtje geschreven waarin ik het schaken vergelijk met god. Ik heb ook wel eens het beeld van pion promotie (verandering) gebruikt. En zo werd er nog lang doorgepraat over religies, toeval en andere levensbeschouwingen (duidelijk een onderwerp waar Walter niet gauw over uitgepraat is).

Boeiende onderwerpen maar niet allemaal even geschikt voor het clubblad van een schaakvereniging.

Ter afsluiting van dit interview (met dank aan Francine en dochter) twee gedichten uit Walters bundel:

"GEDACHTEN GOED"

Appelboom op de Lindenlaan

**Het is bijna voorbij.
De wortels drogen uit.
De kracht ontbreekt.
Hij geeft het op.**

**De wortels scheuren.
De aarde laat hem los.
Niet langer maakt hij deel uit
van de lange Lindenlaan**

**Verbaasd over de cirkel
die simpel leven heet
troost hij mij die avond
als ik zijn laatste appel eet.**

"MELODIE"

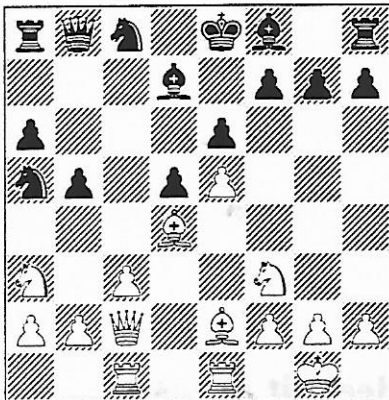
**De klanken van mijn woorden
zijn nog geen melodie.
Muziek van mijn gedachten
geen lied vol harmonie.**

**Ik voel mij nog zo nietig,
maar, stralend in uw licht,
zegt gij: Wees niet verdrietig
van hart en van gezicht.**

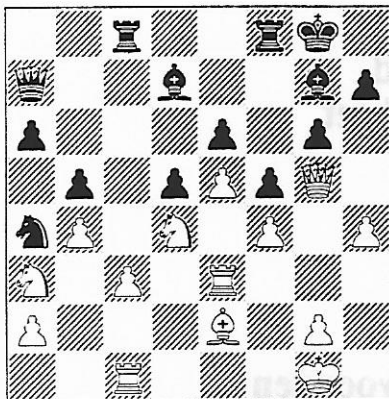
**Help mij om te bedwingen
impulsen van de smart.
Help mij dan om te zingen
in 't tempo van mijn hart.**

Wit: Avakian Zwart: W Theunisse

1. e2-e4 e7-e6 2. e4-e5 d7-d5 3. d2-d4 Lc8-d7 4. Pg1-f3 c7-c5 5. c2-c3 Pb8-c6 6. Lf1-e2 Dd8-b6 7. 0-0 Pg8-e7 8. d4xc5 Db6xc5 9. Lc1-e3 Dc5-a5 10. Pb1-a3 a7-a6 11. Dd1-b3 Da5-c7 12. Le3-b6 Dc7-b8 13. Tf1-e1 Pe7-c8 14. Lb6-d4 b7-b5 15. Ta1-c1 Pc6-a5 16. Db3-c2

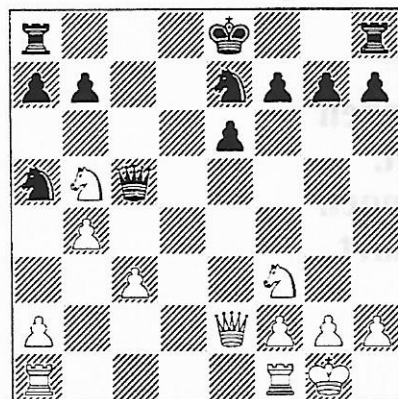
16. ... Pc8-b6 17. b2-b4 Pa5-c6 18. Le2-d3 Pc6xd4 19. Pf3xd4 g7-g6 20. Dc2-d2 Lf8-g7 21. Dd2-g5 0-0 22. f2-f4 Db8-a7 23. Te1-e3 f7-f6 24. Dg5-g3 f6-f5 25. Dg3-g5 Ta8-c8 26. Ld3-e2 Pb6-a4 27. h2-h4

27. ... Pa4xc3 28. Kg1-f2 Da7xd4 29. h4-h5 Pc3-e4+ 30. Kf2-f3 Pe4xg5+ 0-1

Wit: Ooltgens Zwart: W Theunisse Wedstrijd tegen Brugge 1 februari 1997

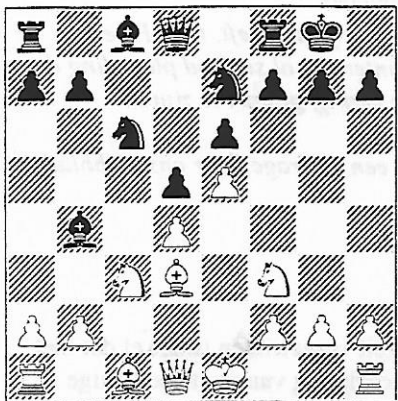
1. e2-e4 e7-e6 2. d2-d4 d7-d5 3. Pb1-d2 c7-c5 4. e4xd5 c5xd4 5. Pg1-f3 Dd8xd5 6. Lf1-c4 Dd5-c5 7. Dd1-e2 Lf8-d6 8. Pd2-b3 Dc5-b4+ 9. Lc1-d2 Db4-b6 10. 0-0 Pb8-c6 11. c2-c3 Pg8-e7 12. Pb3xd4 Pc6-a5 13. Lc4-b5+ Lc8-d7 14. Ld2-e3 Ld7xb5 15. Pd4xb5 Ld6-c5 16. Le3xc5 Db6xc5 17. b2-b4

17. ... Dc5-c4 18. Pb5-d6+ Ke8-f8 19. Pd6xc4 Pa5xc4 20. De2xc4 g7-g6 1-0

Wit: W Theunisse Zwart: S Oosthoek

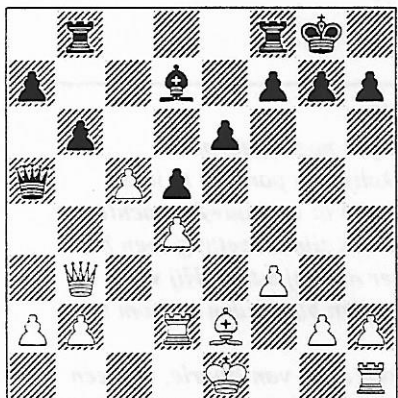
1. e2-e4 e7-e6 2. d2-d4 d7-d5 3. e4-e5 c7-c5 4. c2-c3 Pb8-c6 5. Pg1-f3 c5xd4 6. c3xd4 Lf8-b4+ 7. Pb1-c3 Pg8-e7 8. Lf1-d3 0-0

9. Ld3xh7+ Kg8xh7 10. Pf3-g5+ Kh7-g8 11. Dd1-h5 1-0

Wit: H Teunisse Zwart: W Theunisse

1. d2-d4 Pg8-f6 2. c2-c4 e7-e6 3. Pb1-c3 Lf8-b4 4. Dd1-b3 c7-c5 5. Lc1-d2 Lb4xc3 6. Ld2xc3 c5xd4 7. Lc3xd4 Pb8-c6 8. e2-e3 0-0 9. Pg1-f3 Pc6xd4 10. e3xd4 d7-d5 11. c4-c5 Pf6-e4 12. Ta1-d1 Ta8-b8 13. Lf1-e2 Dd8-a5+ 14. Pf3-d2 b7-b6 15. f2-f3 Pe4xd2 16. Td1xd2 Lc8-d7

17. a2-a3 b6xc5 18. Db3-c3 Da5xc3 19. b2xc3 c5-c4 20. Le2-d1 Tb8-b1 21. Td2-a2 Ld7-a4 22. Ke1-d2 La4-b3 23. Ld1xb3 Tb1xh1 24. Lb3-a4 Th1xh2 25. Kd2-e3 Tf8-b8 26. Ke3-f4 h7-h5 27. Kf4-e5 h5-h4 28. Ta2-a1 Tb8-b6 29. Ta1-g1 g7-g5 30. f3-f4 g5-g4 31. f4-f5 Tb6-b2 32. f5xe6 Tb2-e2+ 33. Ke5xd5 f7xe6+ 34. Kd5xc4 Th2xg2 35. Tg1-h1 h4-h3 36. La4-c6 Tg2-g3 0-1

HET FENOMEEN LAMMERS

Aan het einde van de jaren tachtig zat een groot aantal spelers van Overschie nog op Charlois-Europoort.

Een van de meest opvallende leden in die tijd was Anton Lammers, een bedrijfskunde student, die grote faam verwierf met zijn unieke bijdragen voor het clubblad. Beroemd zijn onder andere de schriftelijke veldslagen die hij met onze huidige hoofdredacteur wist te voeren.

Aan het eind van de jaren tachtig verdween Anton echter uit beeld en jaren werd niets meer van hem vernomen, ook niet door de mensen die wel lid van Charlois waren gebleven.

Onlangs bleek echter wat voor nieuwe zegeningen het internet voor ons in petto heeft, toen Peter Kemmer, Charlois-Europoort-lid en redakteur van de RSB-pagina op internet, al surfend plotseling de naam Anton Lammers tegenkwam, in Indonesië. Anton bleek daar een bedrijf gestart te zijn in.

Zo zie je dat internet de wereld kleiner maakt.

Uiteraard was de redactie er als de kippen bij om Anton te verzoeken een bijdrage voor ons clubblad te leveren. Met succes. Lees hier zijn bijdrage:

'Catur'

Voordat een of andere onverlaat zich hierover met vreugde ontfermt zal ik mijzelf vergewissen (hoewel dat met alle e-mails en electronica vrijwel ondoenlijk is) van een zuiver en correcte beschrijving van uw toekomstige redacteur in den vreemde. Ik begin me trouwens al aardig thuis te voelen nadat Maurits (Mauritz?. Maup?? of Ritz??? wie "ben" je nu eigenlijk???????) mij een waarschijnlijke willekeur van oude artikelen heeft opgestuurd. Het doet voor een leek vreemd aan, maar ik begin nu al een opwindende agressie te voelen om eens flink wat mensen of schakers (kan mij geen moer schelen) onderuit te halen of gewoon lekker in de zeik te zetten. Daarbij beloof ik wel dat ik in de komende artikelen beter mijn best zal doen, wat betreft grammatica en spelling, dan in al de voorafgaande jaren.

Destijds (alweer zo'n) 10 jaar geleden, waren alle brallers van uw vereniging (naar ik mag aannemen) mede clubgenoot en lid van Charlois/Europoort, een Rotterdam-Zuid schaakvereniging met (toen) ongeveer 150 leden en 8 externe teams. Altijd maar weer die hang naar het verleden.

ARBITRAGEPROBLEMEN VOOR ANTON

In de tijd dat Anton nog bij Charlois Europoort speelde werden partijen nog afgebroken.

Bij wedstrijden om de RSB was het toen, om tijd te besparen, gebruikelijk om partijen te laten arbitreran. Zo gebeurde het dat een partij van Anton gearbitreerd werd. Vol vertrouwen wachtte Anton de uitkomst af, hij stond immers een pion voor. Groot was dan ook zijn ontzetting toen bleek dat de partij verloren werd verklaard. Anton kennende liet hij het hier niet bij zitten. Hij wist hoofdklasser Wim Westerveld te strikken en kwam met werkelijk tientallen bladzijden aan om te bewijzen dat zijn positie niet verloren, maar gewonnen was.

Nu moet u ook nog weten dat de arbitrage in die tijd werd gedaan door John van Baarle, ook een Charlois Europoortlid(!), om de situatie om onze club te kunnen raden. John was uitermate zeker van zijn oordeel en vond opnieuw kijken eigenlijk zonde van zijn tijd. Dat Anton er naast zou zitten, daar keek niemand bij Charlois van op, maar dat twee sterke schakers als Wim Westerveld en John van Baarle zo verschillend over een stelling konden oordelen wekte toch alomteverbaasd. Deze verbazing duurde voort totdat een lid zo slim was om de envelop nog eens op te zoeken en de stelling op te zetten. En wat bleek nu...

Anton, die de stelling op de envelop had ingevuld, was een pion van hem zelf vergeten te noteren, waarmee hij een loper dekte. Antons tegenstander was aan zet. John van Baarle had dus tijdens het arbitreran de stelling op het bord gezet, de loper er af geknald om vervolgens de volgende stelling op te zetten.

Het is nooit meer goed gekomen tussen Anton en John!!

Alsof dat een band schept. Gek eigenlijk. We hadden veel lol en deden de gekste dingen. In het geheel dus niet. We hadden helemaal geen lol. We zopen veel, en regelmatig, maakten ruzie (als je wilt van Maup kan je beter wegwezen), lawaai en beschadigden soms elkaars auto. Op een gegeven moment ben ik gevluht omdat ik hun druk niet meer aan kon. Omdat ik toch wel heel slecht tegen mijn verlies kan, ben ik ook gestopt met wedstrijden. De laatste officiële wedstrijd was tegen een licht gehandicapte man. Dit is (tot zover bij mij nog bekend) de enige partij die ik ooit heb weggegeven. Voor niets. Ja echt, helemaal voor niets. Ook niet omdat ik het zielig vond of zo, maar meer omdat het schaken mij toch niets meer uitmaakte. Die overgave, moedeloosheid (Donner schreef ooit eens een prachtig artikel over "... en wit/zwart geeft op...." weliswaar met een andere strekking) heb ik alleen nog maar meegemaakt in mijn stoute dromen, als een groep redelijk wilde en ongeremde vrouwen bezit van mij namen. Verder tot nu toe nooit. Met name tot nu toe, want waar ik nu vertoef, zeker nu mijn vrouw wederom voor een maand is achtergebleven, heb ik soms het idee dat ik in mijn eentje tegen een oerwoud van lianen en bananen aanloop.

Toevallig vandaag (13 januari 1997) had ik een positief gesprek met mijn buddy, mede-oprichter van ons Management Consultancy kantoor (wat met name gefocused is op Information Technology en daarbinnen weer gericht op implementaties van standaard software pakketten zoals SAP (grapje voor intimi)), vriend en bijna (500m) buurman over de aanpak van onze sales. Bij onze potentiële klanten leeft nog vaak het idee dat zij denken, als wij een implementatie project "mogen" doen, dat zij ons een gunst verlenen. Vanzelfsprekend willen wij allebei wel akelig rijk worden echter deze tak van sport laat niet zonder meer lui lakken en gladjanussen toe. Toegegeven dat er wat zakkenvullers tussen zitten maar de gerenomeerde kantoren, zoals wij onszelf mogen noemen daar we "wereldwijd" gelieerd zijn met 6 kantoren in andere landen, weten wel waar we over praten. Het overbekende win-win concept is nog niet geheel tot de beslissingmakers/nemers door gedrongen. Waarschijnlijk omdat de verantwoordelijkheid enorm top-down gesitueerd is en dan met name bij de top is blijven hangen. Deze "top" kan en hoeft zichzelf niet af te rekenen (de maatschappij verklaart ze wel failliet als ze foute en beslissende beslissingen nemen). Het door de Europese beurzen onderkende principe dat grote winsten nog niet vanzelfsprekend positief gereleateerd zijn aan efficiënt ondernemen doet hier jammer genoeg geen opgeld. Hoe anders was het (misschien) wel vroeger. Dit is een grof grapje tussendoor. Ook wij ondervinden het juk(je) van een oorlogsverleden net zoals de Duitsers weinig goed kunnen doen (behalve verliezen) in de ogen van de, en dan met name, jeugdige Nederlanders. In tegenstelling tot deze dwaze groep heb je de Indonesiers. Deze lachen om werkelijk alles, zijn trots en hechten veel waarde aan status. Daarnaast wordt nauwelijks gerept over het verleden maar veel meer naar de toekomst gekeken. Een Indonesier heeft een (zeker voor mij) bovenmenselijk geduld en is met name gelukkig als andere (oa. familie) dat zijn. Het was financieel en zakelijk verstandig geweest als onze Koningin destijds het juk(je) van ons af had gegooid. Volgens mij was het mogelijk om zonder gezichtsverlies deze kwestie tot een gezamenlijk verleden te brengen. Die kans is nu voorbij hetgeen een duidelijk minder gunstig investeringsklimaat schept voor Nederland. Nu heb ik door de veelheid van zijpaden nog steeds niet verteld waarom de dag (die alweer bijna om is 23:58) zo'n positieve wending nam. Mijn buddy zei namelijk dat een andere HELE grote potentiële klant (Garuda Airlines) wel geloofde in het nut van een management consultant. Ik was positief verrast daar deze klant tevens de staat vertegenwoordigd, en de staat, zoals een ieder waarschijnlijk weet, toch wel een stevige hand in het rijstbultje te scheppen heeft.

Wat mij in dit land bijzonder deugt doet is de liefde voor het schaken (*Catur op zijn Indonesisch*). Overal kan en mag je schaken (net zoals roken echt alleen maar in de bioscoop verboden is) of wordt er geschaakt. Daar doe ik dus wel eens aan mee. Literair ben ik zelf vanaf het eerste nummer tot nu (zelfs hier) lid van het Nederlandse "schaaknieuws" tijdschrift en volg alle schaak evenementen op de voet. Behalve die vervelende schaakopeningen weet ik dus alles wat er in de schaakwereld gebeurt. En passant heb ik mij ontwikkeld tot een van de sterkste snelschakers in de wereld. Is het niet schaaktechnisch, danwel op fysiek gebied (+/- 96kg). In dit warme land (dit jaar weer geen elfstedentocht ondanks ook hier een van de koudste "winters") ben ik net gisteren afgekickt van snelschaken op de Internet Chess Club. Dit is naast een beetje snelschaken vooral snelzetten waarbij goede hardware en provider een sterk beïnvloedende factor speelt. Ga maar na als je 1 minuut per persoon per partij hebt en de tegenstander doet een zet. Je ziet zijn arm niet maar je moet in een hokje kijken welke zet hij heeft gedaan of je moet op het bord de verplaatsing zien. Echter wel direct want een minuut is rijkelijk kort. Doet me denken aan ene Gert Timmerman die altijd 1 tegen 5 minuten met mij wilde spelen. Hij verloor ze stevast en begreep maar niet waarom. Wat een bluf.

Gegroet, Anton Lammers

'De Doorbraak'

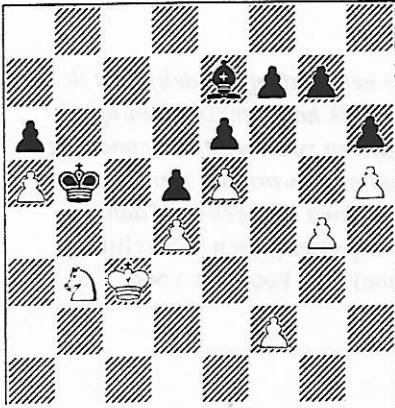

In onze wedstrijd tegen Venlo dupeerde een gerespecteerd, cola drinkend, zich met de Caro-cann en de Slavische verdediging behelpend, bril dragend, tegenwoordig ook aardig bridgend, in het bestuur vertegenwoordigd, licht kalend (licht?), op zijn werk zich met vreemde scheikundige reacties bezighoudend, in Rotterdam Noord wonend (aan de Bergselaan), lid, waarvan ik, om hem de vreselijke schande te besparen, de naam niet zal noemen, en hier alleen zijn initialen (E.B.) zal vermelden onze vereniging op ernstige wijze. Het moge duidelijk zijn dat ieder leedvermaak mij hier verder vreemd is, dat ik mede daarom alleen de initialen van het lid vermeld, en dat ik onderstaand louter ter lering en voor het eigen bestwil van E.B. en ter waarschuwing voor u, geachte lezer, op papier heb gezet. Opdat u nooit het zelfde overkomt. In de boven al genoemde, belangrijke wedstrijd tegen de Limburgers, vochten wij voor onze laatste kans op promotie. Winst was absoluut noodzakelijk en lange tijd verliep de wedstrijd naar wens. Na de eerste tijdcontrole had Overschie een 4-3 voorsprong genomen. In de enige overgebleven partij was een loper-paard eindspel op het bord gekomen met een pion meer voor onze speler. U begrijpt het al, hier zat ons gewaardeerde lid, E.B. Simpel heen en weer gaan met de loper was genoeg voor de matchwinst, maar E.B. zag zijn kans schoon af te wikkelen naar een gewonnen pionneindspel. Gewonnen??? ... Zie wat er gebeurde.

Hier laten wij, bij hoge uitzondering, het slachtoffer aan het woord. Normalitair heeft het slachtoffer geen recht op welke vorm van verdediging dan ook. Dit geval dan gekenmerkt wordt door een grote triestheid is een uitzondering op die regel.

'Queen'

Op zaterdag 11 januari werd de wedstrijd Overschie I- Venlo I gespeeld. De wedstrijd verliep voorspoedig en na 4 uur spelen stonden we voor met 4 -3. Alleen mijn bord was nog aan de gang. De diagramstelling is na de 42 zet van wit:

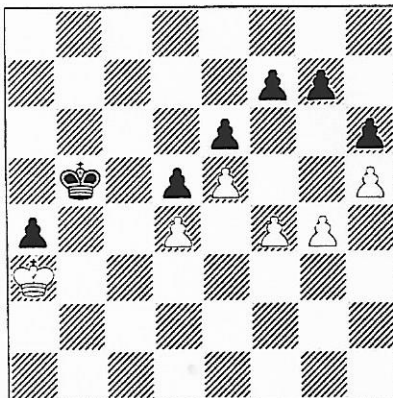
Iedereen beoordeelde dit eindspel als simpel gewonnen voor zwart (Ik dus) En inderdaad is dit ook in principe gewonnen, maar dan moet je de tegenstander geen kansen geven hoe diep die ook verborgen liggen. De enige kans die wit hier heeft is na ruil der lichte stukken een doorbraak op de koningsvleugel. Als je dit door hebt is de oplossing simpel. Speel g6 (wit mag die niet slaan, anders krijgt zwart een vrijpion op de h-lijn) en sla daarna op h5, de doorbraak is dan verhinderd en zwart wint.

42...Lb4+ 43.Kd3 Lxa5 44.Pxa5 Kxa5

Wit lijkt gek geworden. Pion achter, vrijwillig ruilen een zwart een gedekte vrije a-pion geven. Toch is dit zijn beste kans. Sterker nog wit staat beter!

45.f4 Kb5 46.Kc3 a5 47. Kb3 a4+ 48.Ka3

Hier bereiken we Johan's diagramstelling. Erik's commentaar is dankzij de schuine letter herkenbaar.

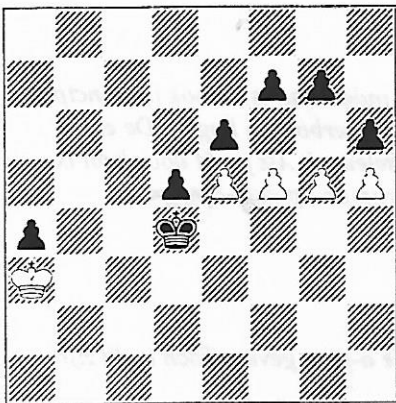

E.B. had zojuist afgewikkeld naar dit eindspel, in de overtuiging met zijn koning nu alle witte pionnen op te kunnen peuzelen. Zie echter wat volgde:

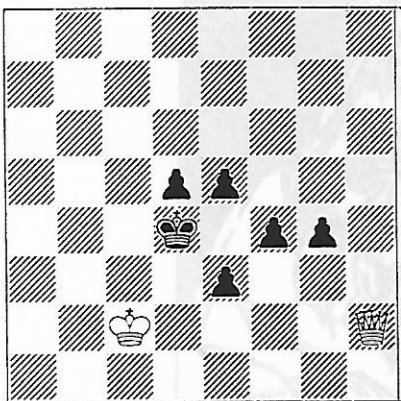
48..Kc4? (met 1. Kc6 kan zwart waarschijnlijk nog net remise maken, maar E.B. was zich op dit moment uiteraard nog niet bewust van het onheil waar hij zich ingestort had.) 49.f5 Kxd4

Een andere mogelijkheid was 49..exf5, maar ook dat verliest {Ook geen 49. ..Kb5 50.f6 gxf6 51.exf6 Kc6 (51...e5 52.dxe5 d4 53.e6 d3 54.e7 d2 55.e8D met schaak) 52.g5 en wint} 50.gxf5 Kb5 51.Kb2 Kc6 52.Ka3 Kd7 53.Ka4 g5 54.fxg6(ep) fxg6 55.hxg6 Ke7 56.Kb5 h5 57.Kc6 h4 58.g7 Kf7 59.e6+ Kxg7 60.e7 Kf7 61.Kd7 en wint

50.g5!! Hier is die dan, de lang verwachte doorbraak, hier schrok ik wel van en het werd mij duidelijk dat ik het helemaal verkeerd had gedaan. Wit breekt nu altijd door standaard doorbraak. Ik had slechts rekening gehouden met 50..f6 maar dan volgt 50... gxf6 51.exf6 Ke5 52.g5 Kf5 53.gxh6 Kxf6 en zwart wint. De conclusie van geen remise was een juiste, het is helaas echter wit die wint, want na 54.Kxa4 mag zwart niet met zijn koning spelen vanwege promotie. Zwart mag alleen maar pionzetten doen en daar komt snel een eind aan. Achteraf heb ik de idee dat ik de stelling doorlopend verkeerd inschatte.. (een, objectief gezien, werkelijk schitterende doorbraak. op 50..Kxe5 volgt 51.f6 gxf6 52.g6! en wit haalt een dame) E.B. koos hier voor **50..hxg5 50. g4-g5**

50. ... h6xg5! Na een kwartier herstelperiode deze zet, praktisch gezien de beste kans. Het is de inleiding van een eindspel van Dame tegen vijf verbonden vrijpionnen **51. f5-f6 g7xf6 52. h5-h6 f6xe5 53. h6-h7 f7-f5 54. h7-h8D g5-g4 55. Dh8-h2** Tot zover vrijwel geforceerd. Zwart moet zijn pionnen verbonden houden **53. ..f5** Tijdens de partij wist niemand van Overschie hoe het stond. Was het gewonnen voor de Dame remise of misschien zelfs gewonnen. Zelf wist ik het ook niet precies maar ik vermoedde dat ik een foutje van wit nodig zou hebben. Of de laatste zet van wit nu wel het beste plan inluid weet ik ook niet ik concentreer me slechts op de verdediging. **55....f4** kan niet vanwege **56.Dg1+** en **g4** gaat verloren **55. ... e5-e4 56. Ka3xa4 e4-e3 57. Ka4-b3 e6-e5 58. Kb3-c2 f5-f4**

Zwart komt dreigend opzetten. **59. Dh2-g2 g4-g3** Jammer genoeg gedwongen. Op **59. ..f3** komt **60.Dxg4+ e4 61.Dg7+ Kc4 62.Dc3+** en **e3** gaat verloren. **60. Dg2-f3 Kd4-c4** Goed gespeeld door wit. Zwart moet koningszetten doen. **61. Kc2-d1 Kc4-d4** Op **61...d4** volgt **Dc6+** en wit moet naar de b-lijn met zijn koning. **62. Kd1-e2 Kd4-c4 63. Df3-f1 d5-d4** Op **63...Kd4** kan heel goed **64.Dd1+ Kc5** en **65.Kf3** volgen. Wit blokkeert met de koning de pionnen en kan met de dame de zaak sluiten. **64. Ke2-f3+ Kc4-c3 65. Df1-c1+ Kc3-d3 66. Dc1-d1+ Kd3-c3 67. Kf3-e4 g3-g2 68. Dd1-c1+ Kc3-b3 69. Ke4-d3 f4-f3 70. Dc1-b1+ Kb3-a3 71. Kd3-c4** en opgegeven Zwart gaat mat.

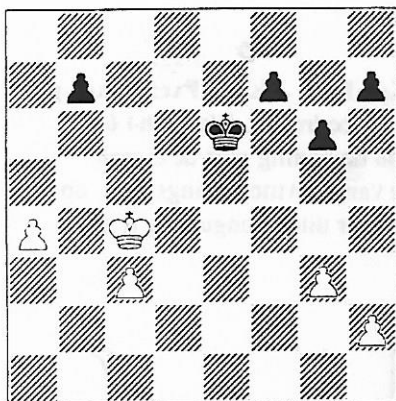
Tot zo ver Der Erik, we pikken Johan's draad weer op.

Bovenstaande bewijst maar weer hoe moeilijk en verraderlijk pionnen eindspelen kunnen zijn en om ons geachte lid E.B. een hart onder de riem te steken zal ik hieronder twee eindspelen laten zien waaruit bleek dat ik er zelf ook niets van begrijp.

Zo bleek mij weer tijdens het Hoogoventoernooi. In mijn verslag over het dit toernooi. elders in dit blad. schreef ik al. dat ik in de derde ronde een gewonnen eindspel vermeet. in de overtuiging dat het remise was. In de vijfde ronde werd het nog erger. toen ik. met een pion meer. onnodig afwikkelde naar een pionneindspel. dat ik tenslotte door een fout bijna nog verloor!

Wit: Linda Jap Tjoen San Zwart: Johan Quist

wit Kc4 pi a4.c3.g3.h2
 zwart Ke6 pi b7.f7.g6.h7

1..f5 2.Kd4 g5 beter is 2.....b6 3.Kc4 g5 (...Ke5 4.Kb5 g5 4.Kxb6 leidt tot remise) 4.Kd4 h5 5.h4 g4 6.c4 Ke6 7.Kd3 remise Met de tekstzet laat zwart ernstig ruimtewinst toe op de damevleugel. 3.a5! h5?

Deze zet verliest! Ik had hier ..g4 moeten spelen. hierop volgt: 4.Kc5 h5 (na ..f4 5.gxf4 h5 gaat de koning weer terug 6.Kd4 1-0) 5.Kd4 (5.Kb6 f4 6.Kxb7 f3 7.a6 f2 is remise) ..Kd6 6.c4 (6.Ke3 Kd5 7.Kf4 Kc4 leidt tot de zelde stelling) Kc6 7.Ke5 Kc5 8.Kxf5 Kxc4 9. Kg5 Kb5 10.Kxh5 Kxa5 11.Kxg4 b5 levert een dameeindspel op waarin wit een pion meer heeft. maar zwart eeuwig schaak kan geven. doordat de witte dame op h8 slecht staat. 4.h3? Met 4.h4! had mijn tegenstandster hier kunnen winnen.4...h4 5.gxh4 Kd6 6.c4 Kc6 7.Ke5 Kc5 8.Kxf5 Kxc4 9.Kg5 Kb5 10.Kxh5 Kxa5 11.Kg5 b5 12.h5 b4 13.h6 b3 14.h7 b2 15.h8D b1D 16.Da8+ Kb(4.5 of 6) 17.Db8+ en wit wint de dame! Ik moet dus 4..g4 spelen, maar na 5.Ke3 Ke5 6.c4 zie ik geen redding meer voor zwart. bv. ..Ke6 7.Kf4 Kf6 8.c5 Ke6 9.c6 Na de tekstzet kan ik met de hakken over de sloot remise maken.

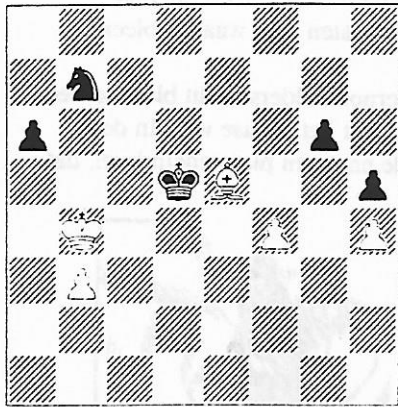
h4 5.gxh4 gx4 6.Ke3 Kd5 7.Kf4 Kc4 8.Kxf5 Kxc3 9.Kg5 Kb4 10.Kxh5 Kxa5 11.Kg5 b5 12.h4 en beide spelers halen tegelijkertijd dame Remise

Het pionneindspel was duidelijk te moeilijk voor beide spel(st)ers.

De partij van E.B. bracht trouwens een traumatiserende ervaring van mij naar boven die ik veertien jaar geleden in een soortgelijke situatie als E.B. beleefde. Ook ik was als laatste van mijn team bezig. stond beter. schatte een doorbraak verkeerd in en verloor. maar nu ben ik E.B. genoeg tegemoet gekomen. Het team waar ik toen in speelde stond al met 5½-3½ voor.

Wit: Rob van Keulen Zwart: Johan Quist
Krimpen - Charlois KNSB 1983

wit Kb4 Le5 pi b3 f4 h4
 zwart Kd5 Pb7 pi a6 g6 h5

De Doorbraak!

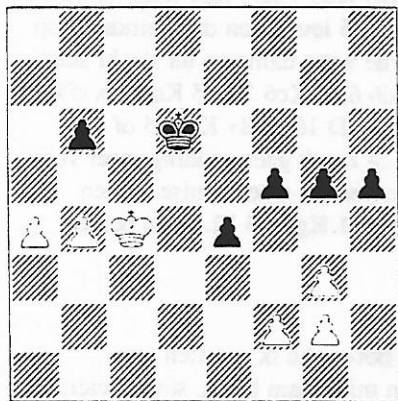

In een uiterste poging de partij naar mijn hand te zetten speelde ik 1..Pd8? 2.Ka5 Pc6+ 3.Kxa6 Pxe5 4.fxe5 g5 en met deze doorbraak dacht ik de partij te winnen. de bedrieger wordt hier echter bedrogen: 5.hxg5 h4 6.g6 Ke6 tot zover had ik het berekend. de volgende zet had ik echter overzien 7.Kb6 de koning gaat de e-pion ondersteunen. 7..h3 8.Kc7 h2 9.g7 Kf7 10.e6+! Kxg7 11.e7 nu blijkt de pointe van de witte koningsmars. op 11..Kf7 volgt 12.Kd7 11..h1D 12.e8D Dh2+ 13.Kb7 en de zwarte koning blijkt hier uiterst ongunstig te staan. in tijdnood blunderde ik hier met 13..Dc2 14.Dd7+ Kf6 15.Dc6+ 1-0

Tot slot nog twee doorbraken die ik voor u uitgekozen heb uit de eindspelboeken.

Weinstein-Rohde, Lone Pine 1977

Kc4 pi a4-b4-f2-g2-g3
Kd6 pi b6-e4-f5-g5-h5

Hij een uitbraak??? Wat nou uitbraak?
1.....f4 met doorbraak! zal je bedoelen!
Noemt zich dan je beste vriend! Nou mijn
vage kennissen kunnen tenminste schaken.

zwart speelde 1h4 en verloor. Hij had kunnen winnen met : 1...f4 2.gxf4 gxf4 d4 e3! 4.fxe3 f3 5.gxf3 h3 en zwart haalt dame

Bonner-Medina

Kf3 Pd1 pi b2 b3 c2 f2 g6 h4
Kg8 Pe4 pi a5 b5 c5 d5 g7 h6

'The Shadow of Bobby Fischer on Linares'

Meeting in Linares, the International Chess Writers Association (ICWA) has awarded a Life Oscar of Chess to Bobby Fischer for his lifetime accomplishments in the art of chess, and his many brilliancies. The golden Oscar will be awarded to Fischer on his 54th birthday, the 9th of March, in Budapest by your correspondent. Fischer was born in 1943 in Chicago. He became an International Grandmaster at the age of 15, and was 8 times the USA Champion. After he earned the World Title in his first match with Boris Spassky in 1972, he left chess. He returned in 1992 for a second match with Spassky at Sveti Stefan, and beat the former World Champion 10-5, with 15 draws. He has not played again. He never received all the money he was promised for this event. Although he did receive the prize fund, \$3.5 million for the winner, he was supposed to receive other monies relating to the match as well, including money for his new clock. These were not paid, and the organizer, a banker from Yugoslavia, has left the country. After this second match, he could not return to the United States, because he had played in Yugoslavia when that country was under embargo. Today, Fischer sits in Budapest, analyzing the games sent to him from Linares, but his shadow falls over the tournament even now. The best selling book, as well as two videotapes of interviews with Fischer, are among the most popular items sold during the tournament. All of the top players are commenting on it--Fischer's name is everywhere. In particular, there are many arguments over how Fischer would compare to today's top players. Garry Kasparov, the PCA world champion, said, "Fischer was one of the greatest players in history, but if he was to return to chess, he would have to show his strength here, in Linares. This is the true World Individual Championship." 20 year old Judit Polgar, herself from Hungary, said, "Fischer is great. But although he lives in Budapest, I have not seen him for a long time." GM Kramnik, at 21 one of the top 5 players in the world, said, "I have never met him. But he is one of my idols." Ivanchuk may have voiced the most common opinion, though, when he added "He is a genius, and as every genius, he is also an unusual man."

Bjelica: Is it nice to be famous?

Fischer: Not bad.

Bjelica: What is "Fischer"?

Fischer: My name.

Bjelica: Could you describe that name?

Fischer: Just a name with seven letters.

Bjelica: What do you like besides chess?

Fischer: Music, TV, Radio, Sport, Walking, Travel. I like to do everything.

Bjelica: Do you think you play like a "chess machine"?

Fischer: No. Nobody is as complete as a machine.

Bjelica: People call you a "chess machine."

Fischer: That is what they call you when you are successful. When you lose, they don't say that.

Bjelica: People say you know hundreds of games by heart.

Fischer: No! ...I know several.

Bjelica: Which of your games do you like best?

Fischer: My game with Donald Byrne when I was 13 years old.

Bjelica: What do you think is the best game ever played?

Fischer: That's very difficult to say. Maybe one of Anderssen's or Morphy's. It is hard to pick only one.

Bjelica: Who are the best players in history?

Fischer: Morphy, Anderssen, Steinitz, Tarrasch, Chigorin, Lasker, Capablanca, and Alekhine.

Bjelica: What about Fischer?

Fischer: Yes, maybe myself.

Bjelica: Who are your favorite writers?

Fischer: I don't know.

Bjelica: You mentioned Shakespeare once...

Fischer: I like to read magazines and newspapers.

Bjelica: I remember when you were in Zurich in 1959, you were reading a book about Tarzan.

Fischer: Yes. It was long ago. That was a very good writer.

Bjelica: What kind of music do you like?

Fischer: Popular music....

Bjelica: What about girls?

Fischer: Not bad.

'HAAL IK DE NORM?'

Ik vermoed dat Taco en Eric niet voorzien hebben wat een enorme beroering hun voorstel om te komen tot een meer objectieve normering ten aanzien van de te verdelen plekken in het eerste en tweede van Overschie, teweeg zou gaan brengen. De laatste maanden valt het mij op dat er voortdurend discussie losbarsten tijdens en na KNSB-wedstrijden waarbij centraal: Haal ik de norm? Een ding is duidelijk, het leeft bij de spelers.

Het belangrijkste vind ik dat er nu openlijk over gepraat kan worden naar aanleiding van resultaten die spelers het afgelopen seizoen hebben behaald. We zijn dan meteen af van schimmige argumenten zoals: "Ik heb wel veel partijen verloren maar ik kan nu eenmaal erg goed schaken en ik stond na de opening steeds helemaal gewonnen." Een ander verwerpelijke manier vind ik het bagatelliseren van de resultaten van mede teamgenoten: "Ja, hij heeft wel gewonnen, maar vraag niet hoe. Na de opening stond hij totaal verloren, hij had geluk dat zijn tegenstander in tijdnood een toren wegblunderde!". Dit zal dus allemaal niet meer meetellen. Een goede ontwikkeling.

Een nadeel vind ik dat sommige spelers zich teveel gaan fixeren op het behalen van hun norm. Zo krijg ik invallers in het eerste die openlijk aangeven slechts op remise te willen spelen omdat zulks het behalen van hun norm niet in gevaar brengt. Nu heeft dat tot nu toe niet geleid tot het schaden van het teambelang maar als teamleider ga je daar natuurlijk op een gegeven moment ook rekening mee houden en zal je op een gegeven moment kiezen voor een invaller die er "voor wil gaan".

Dus, de nieuwe normering zal het inval-beleid kunnen gaan beïnvloeden. Wat absoluut niet mag is dat de teamleider op enig andere wijze zich laat beïnvloeden door de normering. Hij mag nooit een speler aan een lager bord zetten zodat die speler een betere kans krijgt om zich voor het volgende seizoen te plaatsen voor een team. Aan de andere kant zal het voor ambitieuze spelers moeilijker te accepteren zijn als ze voor b.v. het teambelang voor het tweede opgeofferd worden aan een te hoog bord maar daardoor wel hun norm missen.

Daartoe pleit ik dan ook voor een bonussysteem. Hierdoor kunnen spelers een bonus punt ontvangen wanneer ze het slachtoffer worden van teamtactieken. Dat systeem zal verder uitgewerkt moeten worden. De teamleiders zullen daar nauw bij betrokken moeten worden. Het handigste is natuurlijk als het tweede gewoon promoveert.

Hans Brobbel

Remise? Hoe kun je nu remise aanbieden, je staat een stuk voor!

Kan wel wezen, maar met remise voldoe ik wel aan de norm!

